

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 23.3.2018
COM(2018) 149 final

2018/0074 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om upprättande av en flerårig plan för fiskbestånd i västliga vatten och angränsande vatten och det fiske som nyttjar dessa bestånd, om ändring av förordning (EU) 2016/1139 om upprättande av en flerårig plan för Östersjön, och om upphävande av förordningarna (EG) nr 811/2004, (EG) nr 2166/2005, (EG) nr 388/2006, (EG) nr 509/2007 och (EG) nr 1300/2008

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Fisket i de västliga vattnen och angränsande områden är mycket komplext då det berör fartyg från minst sju kustmedlemsstater, och en stor mängd fiskeredskap av olika slag används för riktat fiske efter ett stort antal olika fisk- och skaldjursarter. En central fråga är att många av de viktigaste demersala bestånden (dvs. de som lever på eller nära havsbotten) fångas i blandade fisken. I praktiken innebär detta att varje gång ett fartyg tar upp ett fiskeredskap kommer fångsten att bestå av en blandning av olika arter. Blandningens sammansättning kommer att se olika ut beroende på vilken typ av fiskeredskap som används och när och var de används.

Fartyg som fångar fisk ur bestånd som omfattas av totala tillåtna fångstmängder (TAC:er) bör sluta fiska när deras kvot för det beståndet har uttömts. Före antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken¹ (grundförordning) behövde fartygen inte sluta fiska när deras kvot för en av dessa arter var uttömd. De kunde i stället fortsätta att fiska efter andra målarter, och därmed fortsatte de även att fånga de arter för vilka deras kvoter redan hade uttömts, trots att de inte kunde landa dessa fångster lagligt sedan. Dessa fångster utöver kvoterna kastades överbord.

När den landningsskyldighet som införs genom grundförordningen genomförts fullt ut blir det olagligt att kasta någon som helst fångst som överskrider kvoten överbord. Detta innebär att fartygen kan tvingas sluta fiska tidigt under året om deras kvot för det mest begränsande beståndet har uttömts. I detta fall skulle det mest begränsande beståndet utgöra vad som brukar kallas en ”choke species” eftersom beståndet, så snart kvoten för det har uttömts, kommer att blockera möjligheterna att fortsätta att fiska efter de övriga bestånden. Det är därför önskvärt att ta hänsyn till att vissa bestånd fångas tillsammans i blandfisken när TAC:er fastställs för dessa bestånd. En sådan strategi skulle innebära fördelar både för beståndsförvaltningen och nyttjandet av bestånden. Den strategin har valts för detta förslag.

Grundförordningen har till syfte att lösa problemen med överfiske och utkast på ett effektivare sätt än tidigare lagstiftning. Utan kompletterande lagstiftning skulle emellertid grundförordningen kunna leda till att kvoterna inom de västliga vattnens blandfisken underutnyttjas och den skulle inte medge att några undantag från landningsskyldigheten, som kommer antas efter det att utkastplanerna har löpt ut.

Mot bakgrund av samspelet inom det demersala fisket i de västliga vattnen är det därför önskvärt att fiskemöjligheterna förvaltas utifrån ett blandfiskeperspektiv, som nu finns tillgängligt tack vara den senaste tidens vetenskapliga framsteg. En sådan strategi skulle också vara förenlig med ekosystemansatsen i fiskeriförvaltningen. Det första steget mot en sådan anpassningsbar förvaltning skulle vara att införliva alla berörda bestånd i en enda förvaltningsplan. Planen skulle innefatta mål för fiskedödlighet uttryckta i intervall för varje bestånd, när sådana finns tillgängliga, och dessa skulle ligga till grund för att fastställa årliga totala tillåtna fångstmängder för bestånden. Detta skulle ge utrymme för en flexibilitet vid fastställandet av TAC som kan jämna ut för de svårigheter som uppstår specifikt i samband

¹ EUT L 354, 28.12.2013, s. 22.

med blandfiske. Dessutom skulle planen innehålla skyddsåtgärder för att ge en rättslig ram för ett återställande av bestånden när dessa hamnar under säkra biologiska gränser.

Syftet med förslaget är att fastställa en förvaltningsplan för demersala bestånd, inklusive djuphavsbestånd, och fisket av dessa bestånd i de västliga vattnen. Planen kommer att garantera ett hållbart nyttjande av dessa bestånd, genom att säkerställa att de nyttjas i enlighet med principerna om maximal hållbar avkastning (MSY) och ekosystemansatsen i fiskeriförvaltningen samt försiktighetsansatsen. Planen kommer att skapa stabila fiskemöjligheter samtidigt som den säkerställer att förvaltningen bygger på de senaste vetenskapliga uppgifterna om bestånd, blandfisken och andra aspekter av ekosystemet och miljön. Planen kommer också att underlätta införandet av landningsskyldigheten.

Bestånd som bestämmer yrkesfiskarnas beteende och är ekonomiskt betydelsefulla bör förvaltas i enlighet med Fmsy-intervallen. Som en följd av detta kommer cirka 95 % av landningarna i de västliga vattnen räknat i volym att förvaltas i enlighet med principen om maximal hållbar avkastning. Återstoden, det vill säga bestånd som främst fångas som bifångst, bör förvaltas i enlighet med försiktighetsansatsen.

Förslaget är ett initiativ inom ramen för programmet om lagstiftningens ändamålsenlighet och resultat (Refit). Det kommer samtidigt att bidra till förenkling av gällande unionslagstiftning. Förslaget är avsett att ersätta de fem fleråriga planer som är baserade på enskilda arter och som antagits genom olika förordningar med en lösning där alla fleråriga planer för olika demersala bestånd samlas i en och samma förordning. De fem befintliga fleråriga planerna baserade på enskilda arter är följande:

1. Den fleråriga planen för sillbeståndet i området väster om Skottland och för fisket efter det beståndet (förordning (EG) nr 1300/2008).
2. Den fleråriga planen för hållbart utnyttjande av beståndet av tunga i västra delen av Engelska kanalen (förordning (EG) nr 509/2007).
3. Den fleråriga planen för hållbart utnyttjande av beståndet av tunga i Biscayabukten (förordning (EG) nr 388/2006).
4. Återhämtningsplanen för det nordliga kummelbeståndet (förordning (EG) nr 811/2004).
5. Återhämtningsplanen för kummel och havskräfta utanför Iberiska halvön (förordning (EG) nr 2166/2005).

Införandet av denna nya strategi skulle göra det möjligt att uppnå bevarandemålen och samtidigt avskaffa begränsningarna av fiskeansträngningen, vilket innebär att en stor mängd rapporterings- och kontrollskyldigheter blir onödiga. Resultatet blir en avsevärd minskning av den administrativa bördan.

Planen kommer att gälla för alla unionsfiskefartyg i de västliga vattnen oberoende av deras längd över allt, eftersom detta överensstämmer med reglerna för den gemensamma fiskeripolitiken (GFP) och med hur fartygen påverkar de berörda fiskbestånden.

Från och med den 1 januari 2014 fastställer grundförordningen reglerna för GFP, bland annat bestämmelserna om fleråriga planer med införande av landningsskyldigheten för bestånd som omfattas av TAC och den så kallade regionaliseringen. Dessa bestämmelser återspeglas i planen enligt följande:

- I linje med de principer och mål för fleråriga planer som fastställs i artikel 9 i grundförordningen utgör planen en plan för blandfiske huvudsakligen baserad på målet om maximal hållbar avkastning.

- I artikel 10 i grundförordningen förtecknas innehållet i de fleråriga planerna, som refererar till de kvantifierbara målen. Dessa mål, som motsvarar maximal hållbar avkastning, uttrycks i denna plan som intervall rekommenderade av Ices. Intervallen möjliggör en förvaltning baserad på maximal hållbar avkastning för dessa bestånd, samtidigt som en hög nivå av förutsebarhet bibehålls. Dessa mål kompletteras med bestämmelser om skyddsåtgärder som ska vidtas vid en viss referenspunkt för bevarande (triggernivå). När en sådan referenspunkt finns för ett fiskbestånd uttrycks denna som lekbeståndets biomassa. Uppgifterna om biomassa kommer från Ices, vanligen i samband med dess riktmärkningsverksamhet. För vissa funktionella enheter för havskräfta uttrycks dessa referenspunkter i förekomst, när sådana uppgifter finns. Om uppgifter om lekbeståndets biomassa eller om förekomst saknas bör skyddsåtgärder vidtas när de vetenskapliga utlåtandena anger att ett bestånd är hotat. Samma strategi används för att fastställa mål, riktmärken och skyddsåtgärder i planen och för genomförandet av landningsskyldigheten som den som används i Europaparlamentets och rådets nyligen antagna förordning (EU) 2016/1139 av den 6 juli 2016 om upprättande av en flerårig plan för bestånden av torsk, sill/strömming och skarpsill i Östersjön och det fiske som nyttjar dessa bestånd, om ändring av rådets förordning (EG) nr 2187/2005 och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1098/2007².
- Enligt artikel 15 i grundförordningen gäller landningsskyldigheten i de västliga vattnen för pelagiska arter från och med 2015, för vissa demersala fisken och arter som definierar det fisket från och med 2016, och för alla andra arter som omfattas av fångstbegränsningar kommer den att gälla från och med den 1 januari 2019. När medlemsstaterna fördelar TAC till fartyg som för deras flagg måste de, enligt artikel 16.7 i förordning (EU) nr 1380/2013, ta hänsyn till den sannolika fångstsammansättningen och skyldigheten att landa alla fångster. För att uppnå detta kan medlemsstaterna anta nationella åtgärder, till exempel behålla vissa reserver av den nationella TAC:en tillgängliga för kvotbyten med andra medlemsstater.
- I enlighet med artikel 18 i grundförordningen får medlemsstater med direkt förvaltningsintresse lämna gemensamma rekommendationer bland annat om antagande av vissa åtgärder, när kommissionen har getts befogenhet att anta genomförandeakter eller delegerade akter för att uppnå målen i en flerårig plan. I detta syfte fastställer planen regionalt samarbete mellan medlemsstaterna med avseende på att anta bestämmelser för landningsskyldigheten och särskilda bevarandeåtgärder för vissa bestånd.

I överensstämmelse med de vetenskapliga utlåtandena från STECF omfattar planen inga årliga begränsningar av fiskeansträngningen (antal dagar till sjöss). Medlemsstaterna får dock fastställa kapacitetstak på nationell nivå.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Kommissionens förslag är förenligt med den befintliga rättsliga ramen för förvaltning av fisket i de västliga vattnen:

- I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 204/585/EG¹ fastställs

² EUT L 191, 15.7.2016, s. 1.

den allmänna ramen för den gemensamma fiskeripolitiken (GFP) och anges i vilka situationer Europaparlamentet och rådet ska anta fleråriga planer.

- I rådets förordning (EG) nr 850/98 av den 30 mars 1998 för bevarande av fiskeresurserna genom tekniska åtgärder för skydd av unga exemplar av marina organismer³ fastställs vissa tekniska åtgärder för bevarande av fiskeresurserna, dvs. regler om fångstsammansättning, minsta maskstorlek, minsta landningsstorlek, fredade områden och fredningstider för vissa fisken. Den inför även ett förbud mot drivgarnsfiske. Förordningen ses för närvarande över och kommer att ersättas om kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om bevarande av fiskeresurserna och skydd av marina ekosystem genom tekniska åtgärder, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1967/2006, (EG) nr 1098/2007, (EG) nr 1224/2009, och Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1343/2011 och (EU) nr 1380/2013, och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 894/97, (EG) nr 850/98, (EG) nr 2549/2000, (EG) nr 254/2002, (EG) nr 812/2004 och (EG) nr 2187/2005⁴ antas.
- I rådets årliga förordningar om fastställande av fiskemöjligheter och därmed förbundna villkor för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i de västliga vattnen fastställs TAC-nivåerna för de berörda bestånden (den senaste och för närvarande bindande är rådets förordning (EU) 2018/120 av den 23 januari 2018 om fastställande för år 2018 av fiskemöjligheterna för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i unionens vatten och, för unionsfiskefartyg, i vissa andra vatten⁵).
- I rådets förordning (EG) nr 1224/2009 om införande av ett kontrollsystem i unionen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs, om ändring av förordningarna (EG) nr 847/96, (EG) nr 2371/2002, (EG) nr 811/2004, (EG) nr 768/2005, (EG) nr 2115/2005, (EG) nr 2166/2005, (EG) nr 388/2006, (EG) nr 509/2007, (EG) nr 676/2007, (EG) nr 1098/2007, (EG) nr 1300/2008, (EG) nr 1342/2008 och upphävande av förordningarna (EEG) nr 2847/93, (EG) nr 1627/94 och (EG) nr 1966/2006⁶ (nedan kallad *rådets förordning 1224/2009*) fastställs de allmänna kontrollkraven för fiske samt särskilda kontrollkrav för fleråriga planer.
- Kommissionen föreslår att man ska tillämpa dynamiska hänvisningar till F_{MSY} -intervall och till referenspunkter för bevarande. Den strategin garanterar att dessa parametrar, som är avgörande för fastställandet av fiskemöjligheter, inte blir inaktuella och att rådet alltid har möjlighet att använda bästa tillgängliga vetenskapliga utlåtanden. Dessutom bör samma strategi som ger dynamiska hänvisningar till bästa tillgängliga vetenskapliga utlåtanden följas för att förvalta bestånden i Östersjön. Förordning (EU) 2016/1139 bör därför ändras.
- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Förslaget och dess mål är förenliga med unionens politik, särskilt miljö-, social-, marknads- och handelspolitiken.

³ EGT L 125, 27.4.1998, s. 1.

⁴ KOM(2016) 0134 slutlig – 2016/074 (COD).

⁵ EGT L 27, 31.1.2018, s. 1.

⁶ EGT L 343, 22.12.2009, s. 1.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Artikel 43.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

- **Subsidiaritetsprincipen**

Förslagets bestämmelser avser bevarandet av marina biologiska resurser, dvs. åtgärder inom ett område där unionen har ensam behörighet. Subsidiaritetsprincipen är därför inte tillämplig.

- **Proportionalitetsprincipen**

De föreslagna åtgärderna är förenliga med proportionalitetsprincipen eftersom de är ändamålsenliga, nödvändiga och inga mindre restriktiva åtgärder för att uppnå de önskade politiska målen existerar.

- **Val av instrument**

Föreslaget instrument: Europaparlamentets och rådets förordning.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

Samråd har skett på olika nivåer, bland annat med olika intressenter, forskare, offentliga förvaltningar och kommissionens avdelningar. Det har skett enligt en fullständig utvärderingsprocess där kommissionen inledningsvis formulerade vilka uppgifter och frågor som skulle tas upp, men därefter har de viktigaste bidragen i alla steg kommit från forskare och andra experter samt från berörda parter, som alla har varit fullt delaktiga under hela processen.

- **Samråd med berörda parter**

Samråd har hållits med berörda parter på ett riktat sätt genom samråd med den rådgivande nämnden för nordvästliga vatten och den rådgivande nämnden för sydvästliga vatten. De rådgivande nämnderna är intresseorganisationer som inrättades under den föregående reformen av GFP 2002 och som sammanför näringen (fiske-, berednings- och saluföringssektorerna) och andra intressegrupper, som till exempel miljö- och konsumentorganisationer. De rådgivande nämnderna är indelade efter havsområden, och ovanstående rådgivande nämnder lämnar utlåtanden om fisket inom det geografiska område som omfattas av detta förslag.

En brett och webbaserat offentligt samråd genomfördes mellan den 22 maj och den 15 september 2015⁷. Totalt kom 28 detaljerade svar in från medlemsstaterna, de rådgivande nämnderna, organisationer som företräder näringslivet, icke-statliga organisationer och allmänheten. De viktigaste slutsatserna var följande:

- Det största problemet var att bestånden ännu inte befinner sig på MSY-nivå och näringen därmed inte fullt ut kan åtnjuta fördelarna med ett hållbart fiske, och att de nuvarande fleråriga planerna inte lämpar sig för förvaltningsåtgärden i nya GFP.
- Det är nödvändigt att Europeiska unionen vidtar åtgärder, vilket också är en skyldighet enligt fördraget, men det bör ske i samarbete med fiskerisektorn.

⁷ https://ec.europa.eu/info/consultations/multi-annual-plans-western-eu-waters_en

- Det finns en starkare preferens för en flerårig, proaktiv strategi än för en årlig, reaktiv strategi. En reaktiv strategi skulle emellertid kunna behövas vid förändrade omständigheter.
- Det finns behov av en öppen och stabil ram för att uppnå MSY och av en rättslig ram för det långsiktiga genomförandet av landningsskyldigheten och den regionala strategin för fiskeriförvaltningen. I vissa kommentarer påpekades att tillämpningsområdet bör vara större och omfatta miljömål.
- Det är lämpligt att fastställa en ram för att förvalta de viktigaste arterna konsekvent inom en flerårig förvaltningsplan. Den bör återspegla fångstsammansättning och kvottilldelning samt grunda sig på överväganden som inbegriper flera arter. Regelverket bör omfatta fler arter än bara de viktigaste. Överensstämmelse med den geografiska fördelningen bör eftersträvas, biologiskt och fiskerimässigt.
- När det gäller vilka arter som ska omfattas av planen fanns det en tydlig uppdelning mellan yrkesorganisationerna, som å sin sida föredrar att planen inriktas på de arter som är huvudmålarter i de viktigaste fiskena och som omfattas av de utkastplaner som gäller från 2016 (t.ex. torsk, kummel, glasvar och marulk), och de icke-statliga organisationerna, som föredrar att planen omfattar ett bredare urval arter som fångas antingen som målarter eller som bifångst.
- Fiskeriförvaltningen bör ta hänsyn till regionala särdrag och främja ökat deltagande av intressenter, och försiktighetsansatsen bör tillämpas.

Parallellt med detta offentliga samråd gjordes en riktad undersökning med mer detaljerade och tekniska frågor. Den riktades till de rådgivande nämnderna, medlemsstaternas myndigheter, Europaparlamentets fiskeriutskott (PECH) och Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs NAT-utskott.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Merparten av det arbete och de samråd som behövts för att täcka utvärderingen av den gällande lagstiftningen har utförts av forskare som arbetar under överinseende av vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF) och Internationella havsforskningsrådet (Ices) samt av MRAG (Marine Resources Assessment Group).

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

STECF, Ices och MRAG hade gjort ett antal utvärderingar av de nuvarande förvaltningsplanerna för enskilda arter före reformen av GFP. Dessutom pågår en kontinuerlig vetenskaplig översyn av förvaltningsåtgärderna.

De fem befintliga förvaltningsplanerna uppfyller inte kraven i GFP eller i den interinstitutionella arbetsgruppens slutsatser⁸ och uppnår inte målen för GFP. De översyner av de nuvarande fleråriga planerna som utförts av den vetenskapliga, tekniska och ekonomiska

⁸ Den interinstitutionella arbetsgruppen för fleråriga planer inrättades 2013 för att hantera de interinstitutionella frågorna och enas om hur man ska gå vidare för att underlätta utarbetandet och införandet av fleråriga planer inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken, och för att granska frågor rörande de fleråriga planerna och utforska alternativ för att hjälpa till att finna en lämplig lösning.

kommittén för fiskerinäringen (STECF) och Internationella havsforskningsrådet (Ices)⁹ gav följande slutsatser:

- ”Rörande planen för sill i området väster om Skottland drogs följande slutsatser i 2015 års Ices-riktmärkning: ”Ingen förebyggande plan tillämpades för de kombinerade bestånden. *En kombinerad bedömning av sill i 6aN och 6aS/7bc gjordes under 2015 och riktmärken fastställdes.* Bestånden har kombinerats eftersom det inte är möjligt att dela upp dem vare sig i kommersiella fångster eller undersökningar.”¹⁰
- Rörande planen för tunga i västra delen av Engelska kanalen (förordning (EG) nr 509/2007) förklarade STECF 2014 att ”begränsningen av TAC är den enda verksamma delen av planen”. Vidare drog STECF slutsatsen att ”eftersom alla typer av fiske i det området kännetecknas av flerartsförvaltning, anser STECF att en effektiv förvaltning av fisket bäst skulle uppnås genom utarbetande och genomförande av en regional flerårig förvaltningsplan för fiske”, eftersom detta skulle ”*göra förvaltningen mer effektiv och undvika problem med bristande TAC-jämvikt*”. När det gäller begränsningarna av fiskeansträngningen påpekade STECF att ”huvuddelen av fiskeansträngningen (uttryckt i kW-dagar) i västra delen av Engelska kanalen inte regleras genom förvaltningsplanen för tunga, och att den fiskeansträngning som fastställs i planen inte har fungerat begränsande för några flottor”. Om ansträngningen begränsas ”är det möjligt att fartyg kommer att återvända till kusten där bränslekostnaderna är lägre och förekomsten av tunga är större. Om detta skulle inträffa, kan fångst av rödspätta som inte uppfyller storlekskraven också öka på grund av ökad ansträngning i uppväxtområden”¹¹.
- Planen för tunga i Biscayabukten (förordning (EG) nr 388/2006) syftar till återuppbyggnad av beståndet, men inget mål för att uppnå maximal hållbar avkastning har fastställts enligt planen. STECF påpekade 2011 att planen kräver att nya biologiska mål fastställs när bestånden har återhämtat sig till sin försiktighetsnivå för biomassa¹². Även om beståndet nådde denna nivå 2010 har ingen översyn gjorts.
- I planen för nordliga kummel (förordning (EG) nr 811/2004) anses målet vara uppnått när storleken på lekbeståndet ligger över säkra biologiska gränser under två på varandra följande år. Den är därför inte specifikt utformad för att uppnå maximal hållbar avkastning. Dessutom har Ices rapporterat att ”den nuvarande återhämtningsplanen (förordning (EG) nr 811/2004) grundar sig på försiktighetsreferenspunkter som inte längre är ändamålsenliga”¹³.
- Liknande kommentarer gäller planen för sydkummel och havskräfta (förordning (EG) nr 2166/2005): Den är inte utformad för att uppnå maximal hållbar avkastning, och den använder enligt Ices ”försiktighetsreferenspunkter som inte längre är ändamålsenliga”. STECF bedömde 2010 att ”den förväntade F-minskningen från

⁹ Rapporter från STECF med bedömningar av resultaten för de befintliga fleråriga planerna finns på <https://stecf.jrc.ec.europa.eu/reports/management-plans>.

¹⁰ <http://www.ices.dk/sites/pub/Publication%20Reports/Advice/2015/2015/her-67bc.pdf>

¹¹ [STECF: Evaluation/scoping of Management plans - Evaluation of the multi-annual plan for the management of Western Channel sole \(Regulation EC 509/2007\) \(STECF-14-04\)](#), s. 7 och 10.

¹² [STECF: Impact Assessment of Bay of Biscay sole \(STECF-11-01\)](#), s. 12

¹³ <http://www.ices.dk/sites/pub/Publication%20Reports/Advice/2016/2016/hke-nrtn.pdf>

2006 till följd av planen inte har uppnåtts”, ”även om den reglerade fiskeansträngningen har minskat, har den operativa ansträngningen (fångstviktade ansträngningen) ökat, eftersom ansträngning överförts till redskap som ger högre fångster av kummel med samma ansträngning”, och ” F_{msy} kommer troligtvis inte att nås vid det angivna datumet 2015. Följaktligen lyckas planen inte nå de mål som angivits i den”¹⁴.

Vissa berörda parter har också kritiserat systemet med dagar till sjöss för att ha snedvridande effekter som snarare skadar miljön än bevarar fiskbestånden, till exempel på grund av att fartyg med en begränsad budget fiskedagar måste fiska nära kusten där det finns koncentrationer av ungfisk.

• **Konsekvensbedömning**

Konsekvensbedömningen av en flerårig plan för de västliga vattnen har gjorts inom ramen för nya GFP och omarbetningen av förordningarna om tekniska åtgärder. Nya GFP innehåller bland annat en ny landningsskyldighet, en tidsplan för att uppnå maximal hållbar avkastning (MSY) och regionalisering. En rad rapporter, studier och avtal har utgjort bakgrunden till dessa frågor. Bakgrunden omfattar följande:

- Reformen av den gemensamma fiskeripolitiken (GFP).
- Effekterna av införandet av landningsskyldigheten.
- De socioekonomiska effekterna av GFP.
- Utarbetandet av en ny förordning om tekniska åtgärder.
- Frågor som rör EU:s blandfisken, bland annat hanteringen av begränsande effekter, så kallade choke-effekter.
- Överväganden om förvaltningsområden för de nya fleråriga planerna.
- Överväganden om förvaltning med maximal hållbar avkastning.

Tre lagstiftningsalternativ undersöktes i detalj i konsekvensanalysen: Alternativ 1 – att använda befintliga relevanta regler i GFP, alternativ 2 – införa en enda flerårig plan för blandfiske, alternativ 3 – att ersätta de befintliga planerna med flera fleråriga planer för blandfiske.

Alternativ 1 avspeglar det status quo som inte på ett verksamt sätt löser problemen med överfiske och ineffektiv styrning (se avsnitten 1.4 och 3). Problemen med status quo är just vad detta initiativ syftar till att åtgärda. På grund av de motstridiga bestämmelser som därmed skulle förbli i kraft, är det tydligt att detta alternativ inte uppnår de specifika målen.

Alternativ 2 skulle innebära en övergripande plan som omfattar alla västliga vatten. Detta alternativ skulle därmed ta hänsyn till att många av medlemsstaterna fiskar i både nordvästliga och sydvästliga vatten, och vidare att flera flottor fiskar i båda vattnen.

Dessutom skulle en övergripande plan alltså göra det möjligt att presentera gemensamma rekommendationer som omfattar specifika fisken i de nordvästliga respektive de sydvästliga vattnen. Dessutom kommer förslagen att följa exakt samma modell för de nordvästliga och de

¹⁴ [STECF: Report of the Sub Group on Management Objectives and Strategies \(SGMOS 10-06\). Part d\) Evaluation of Multi-Annual Plan for hake and Nephrops in areas VIIIc and IXa, s. 6](#)

sydvästliga vattnen, en modell antogs i den fleråriga planen för Östersjön, i avvaktan på den förväntade förbättring som ska åstadkommas av den fleråriga planen för Nordsjön.

Alternativ 3 skulle innebära två planer som omfattar de nordvästliga vattnen respektive de sydvästliga vattnen. Skillnaden mellan detta alternativ och alternativ 2 skulle därmed bestå i att detta alternativ skulle återspegla den nuvarande strukturen för regionalisering, eftersom dessa två områden omfattas av den rådgivande nämnden för nordvästliga vatten respektive den rådgivande nämnden för sydvästliga vatten. Det är dessa områden som gruppen av medlemsstater för de nordvästliga vattnen och gruppen av medlemsstater för de sydvästliga vattnen har använt för att utarbeta gemensamma rekommendationer avseende utkastplanerna.

Båda planerna skulle därmed fungera som en naturlig förlängning av det arbete som utförts via utkastplanerna när det gäller att bedöma verksamhetskraven i fiskerisektorn, i syfte att uppfylla GFP-målen (det vill säga genomföra landningsskyldigheten och uppnå maximal hållbar avkastning).

Även om både alternativ 2 och 3 får högre betyg än grundalternativet 1, visade den föregående analysen att **alternativ 2: en övergripande flerårig plan för blandfiske för samtliga västliga vatten** var det bästa alternativet i fråga om följande kriterier:

- Effektivitet och ändamålsenlighet.
- Minskad administrativ börda.
- Uppnå de övergripande huvudmålen för GFP.
- Tillhandahålla en förvaltningsram som underlättar stabilitet och förutsägbarhet.

Dessutom skulle en övergripandeförvaltningsplan förenkla den rättsliga ramen och minska den administrativa bördan för medlemsstaterna och näringen.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Även om denna plan inte är knuten till Refit, innebär den minskade regelbördor eftersom fem förordningar skulle upphävas och sammanföras till en i denna plan. Dessutom skulle den undanröja det komplexa systemet med dagar till sjöss, vars förvaltning och övervakning krävde ytterligare administrativa resurser.

Det nuvarande systemet medför stora ekonomiska kostnader för näringen, särskilt för små och medelstora företag. Förlusterna orsakas av komplicerade regler och kommer att undvikas i framtiden (direkta fördelar med förenkling). Hållbart utnyttjande kommer att ge högre lönsamhet som leder till bättre ekonomiska resultat. Fiskare kommer att ha större frihet att bestämma var och när de ska fiska. Avskaffandet av fiskeansträngningssystemet minskar inte endast den administrativa bördan (till exempel den tunga rapporteringen) för näringen, utan även de nationella förvaltningarnas arbetsbörda när det gäller att behandla och följa upp rapporterna.

Förvaltningsplanen för sill i området väster om Skottland, som fastställs i rådets förordning (EG) nr 1300/2008, skulle upphävas. Den har blivit obsolet på grund av en ändring av den vetenskapliga uppfattningen om vilka bestånd som berörs.

- **Grundläggande rättigheter**

Ej tillämpligt

4. BUDGETKONSEKVENSER

Inga budgetkonsekvenser

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

I planen föreskrivs en regelbunden utvärdering av dess inverkan på de berörda bestånden på grundval av vetenskapliga utlåtanden. Det är av yttersta vikt att fastställa en lämplig tidsperiod för sådan utvärdering: en tidsperiod som ger utrymme för antagande och genomförande av regionala åtgärder och som visar effekterna på bestånd och fisken. Den bör även ta hänsyn till de vetenskapliga organens arbetsmetoder, inbegripet den metod de använder för regelbundet fastställande av riktmärken. Nyligen uppstod en situation där vetenskapliga utlåtanden inte kunde lämnas på grund av otillräckliga data eller därför att tendenser återstod att undersökas. Utvärderingarna gällde en treårsperiod. Med hänsyn till detta bör planen utvärderas vart femte år.

I detta avseende ska det noteras att den regelbundna utvärderingen av planens effekter inte hindrar lagstiftarna från att ändra planen om så skulle krävas mot bakgrund av ny händelseutveckling.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

I enlighet med den gemensamma fiskeripolitikens övergripande syfte när det gäller bevarandet av fiskeresurserna, särskilt det krav på fleråriga planer som anges i artiklarna 9 och 10 i grundförordningen, består de fleråriga planerna av följande huvudelement:

- Tillämpningsområdet för planen är demersala bestånd, inklusive djuphavsbestånd, i de västliga vattnen och det fiske som utnyttjar dessa bestånd. Planen omfattar även genomförandet av landningsskyldigheten samt tekniska åtgärder för samtliga bestånd och för det fiske som utnyttjar dessa bestånd i västliga vatten.
- Syften och mål (nå nivåer för fiskeridödlighet som är förenliga med principen om maximal hållbar avkastning). I enlighet med artikel 10 i grundförordningen bör målen vara kvantifierbara. De föreslagna målen uttrycks som fiskeridödlighetsintervall kring F_{MSY} i enlighet med Ices rekommendationer. Dessa F_{MSY} -intervall möjliggör en förvaltning baserad på maximal hållbar avkastning för de berörda bestånden och förefaller medge anpassningar till följd av ändrade vetenskapliga utlåtanden samtidigt som en hög nivå av förutsebarhet bibehålls.
- De referenspunkter för bevarande, uttryckta som ton av lekbeståndets biomassa eller som förekomst i antal, som ingår i planen fastställs av Ices, vanligen i samband med fastställandet av riktmärken. Om uppgifter om lekbeståndets biomassa eller referenspunkter för förekomst saknas bör åtgärder vidtas när de vetenskapliga utlåtandena anger att ett bestånd är hotat.
- Olika skyddsåtgärder och särskilda bevarandeåtgärder är kopplade till referenspunkterna för bevarande. Om de vetenskapliga utlåtandena anger att något av de berörda bestånden ligger under referenspunkten bör TAC för detta bestånd minskas. Denna åtgärd får vid behov kompletteras med åtgärder som tekniska åtgärder och kommissionens eller medlemsstaternas nödatgärder.
- Bestämmelser rörande landningsskyldigheten som kommer att antas inom ramen för regionalisering för ett fullständigt genomförande av landningsskyldigheten. Dessa

kommer också att tillhandahålla en rättslig grund för eventuella framtida undantag baserade på hög överlevnadsgrad eller undantag av mindre betydelse, i linje med vetenskapliga utlåtanden.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om upprättande av en flerårig plan för fiskbestånd i västliga vatten och angränsande vatten och det fiske som nyttjar dessa bestånd, om ändring av förordning (EU) 2016/1139 om upprättande av en flerårig plan för Östersjön, och om upphävande av förordningarna (EG) nr 811/2004, (EG) nr 2166/2005, (EG) nr 388/2006, (EG) nr 509/2007 och (EG) nr 1300/2008

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 43.2,
med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,
efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,
med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹⁵,
i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och
av följande skäl:

- (1) I Förenta nationernas havsrättskonvention av den 10 december 1982, där unionen är avtalsslutande part, föreskrivs bevarandeskyldigheter, bland annat i fråga om att bibehålla eller återställa populationer av fiskade arter så att de ligger på nivåer som kan ge maximal hållbar avkastning (MSY).
- (2) Vid världstoppmötet om hållbar utveckling i New York 2015 förband sig unionen och dess medlemsstater att till 2020 på ett effektivt sätt reglera fångsterna och få stopp på överfisket, det olagliga, orapporterade och oreglerade fisket samt alla destruktiva fiskemetoder och införa vetenskapligt grundade förvaltningsplaner i syfte att på kortast möjliga tid återställa fiskbestånden minst till nivåer som kan ge maximal hållbar avkastning (MSY) fastställt utifrån deras biologiska egenskaper.
- (3) I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013¹⁶ fastställs reglerna för den gemensamma fiskeripolitiken (GFP) i linje med unionens internationella åtaganden. Den gemensamma fiskeripolitiken måste bidra till skyddet av den marina miljön, till hållbar förvaltning av alla kommersiellt nyttjade arter och i synnerhet till

¹⁵ EUT C , , s. .

¹⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG (EUT L 354, 28.12.2013, s. 22).

att senast 2020 uppnå god miljöstatus i enlighet med artikel 1.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG¹⁷.

- (4) Målen för den gemensamma fiskeripolitiken är bl.a. att säkerställa att fisket och vattenbruket är miljömässigt hållbara på lång sikt, att tillämpa försiktighetsansatsen i fiskeriförvaltningen och att genomföra ekosystemansatsen i fiskeriförvaltningen.
- (5) För att uppnå målen för den gemensamma fiskeripolitiken måste det antas en rad bevarandeåtgärder, efter behov i olika kombinationer eller sammansättningar; det kan bland annat röra sig om fleråriga planer, tekniska åtgärder, fastställande och fördelning av fiskemöjligheter.
- (6) Enligt artiklarna 9 och 10 i förordning (EU) nr 1380/2013 måste de fleråriga planerna grundas på vetenskaplig, teknisk och ekonomisk rådgivning. I enlighet med de bestämmelserna bör denna plan innehålla övergripande mål, kvantifierbara mål med tydliga tidsramar, referenspunkter för bevarande, skyddsåtgärder samt tekniska åtgärder som utformats för att undvika och minska oönskade fångster.
- (7) Med ”bästa tillgängliga vetenskapliga utlåtanden” avses allmänt tillgängliga vetenskapliga utlåtanden som stöds av senaste vetenskapliga data och de senaste metoderna och som har utfärdats eller granskats av ett oberoende vetenskapligt organ som erkänns på EU-nivå eller internationell nivå.
- (8) Kommissionen bör inhämta bästa tillgängliga vetenskapliga utlåtanden avseende fiskbestånden inom ramen för den fleråriga planen. I detta syfte ingår den samförståndsavtal med Internationella havsforskningsrådet (Ices). De vetenskapliga utlåtandena från Ices bör baseras på denna fleråriga plan och i synnerhet ange FMSY-intervall och referenspunkter för biomassa, dvs. MSY Btrigger och Blim. Dessa värden ska anges i den relevanta beståndsbedömningen och, i förekommande fall, i andra offentligt tillgängliga vetenskapliga utlåtanden, inbegripet exempelvis i utlåtanden om blandfiske från Ices.
- (9) I rådets förordningar (EG) nr 811/2004¹⁸, (EG) nr 2166/2005¹⁹, (EG) nr 388/2006²⁰, (EG) 509/2007²¹, (EG) nr 1300/2008²² och (EG) nr 1342/2008²³ fastställs regler för nyttjande av det nordliga beståndet av kummel, bestånden av sydkummel och havskräfta i Kantabriska sjön och väster om Iberiska halvön, tunga i Biscayabukten,

¹⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG av den 17 juni 2008 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på havsmiljöpolitikens område (Ramdirektiv om en marin strategi) (EUT L 164, 25.6.2008, s. 19).

¹⁸ Rådets förordning (EG) nr 811/2004 av den 21.4.2004 om åtgärder för återhämtning av det nordliga kummelbeståndet (EUT L 150, 30.4.2004, s. 1).

¹⁹ Rådets förordning (EG) nr 2166/2005 av den 20 december 2005 om fastställande av återhämtningsåtgärder för bestånden av sydkummel och havskräfta i Kantabriska sjön och väster om Iberiska halvön och om ändring av förordning (EG) nr 850/98 för bevarande av fiskeresurserna genom tekniska åtgärder för skydd av unga exemplar av marina organismer (EUT L 345, 28.12.2005, s. 5).

²⁰ Rådets förordning (EG) nr 388/2006 av den 23 februari 2006 om upprättande av en flerårig plan för hållbart utnyttjande av beståndet av tunga i Biscayabukten (EUT L 65, 7.3.2006, s. 1).

²¹ Rådets förordning (EG) nr 509/2007 av den 7 maj 2007 om upprättande av en flerårig plan för hållbart utnyttjande av beståndet av tunga i västra delen av Engelska kanalen (EUT L 122, 11.5.2007, s. 7).

²² Rådets förordning (EG) nr 1300/2008 av den 18 december 2008 om fastställande av en flerårig plan för sillbeståndet i området väster om Skottland och för fisket efter det beståndet (EUT L 344, 20.12.2008, s. 6).

²³ Rådets förordning (EG) nr 1342/2008 av den 18 december 2008 om upprättande av en långsiktig plan för torskbestånden och det fiske som utnyttjar de bestånden och om upphävande av förordning (EG) nr 423/2004 (EGT L 348, 24.12.2008, s. 20).

tunga i västra delen av Engelska kanalen, sill i området väster om Skottland och torsk i Kattegatt, Nordsjön väster om Skottland och Irländska sjön. Dessa och andra demersala bestånd fångas i blandfisken. Därför är det lämpligt att upprätta en övergripande flerårig plan som tar hänsyn till sådana tekniska samspel.

- (10) Dessutom bör en sådan flerårig plan tillämpas på demersala bestånd och fisket efter dessa bestånd i västliga vatten, inbegripet de nordvästliga vattnen och de sydvästliga vattnen. Dessa är de arter av rundfisk, plattfisk och broskfisk samt havskräfta (*Nephrops norvegicus*) som lever på eller nära havsbotten.
- (11) Vissa demersala bestånd nyttjas både i de västliga vattnen och till dessa angränsande vatten. Därför bör tillämpningsområdet för de bestämmelser i planen som rör mål och skyddsåtgärder för bestånd som huvudsakligen nyttjas i västliga vatten utvidgas till dessa områden utanför de västliga vattnen. För de bestånd som också förekommer i de västliga vattnen men som huvudsakligen nyttjas utanför de västliga vattnen, bör det dessutom fastställas mål och skyddsåtgärder i fleråriga planer för de områden utanför de västliga vattnen där dessa bestånd huvudsakligen nyttjas, genom att tillämpningsområdet för de fleråriga planerna utvidgas så att de även omfattar de västliga vattnen.
- (12) Det geografiska tillämpningsområdet för den fleråriga planen bör bygga på beståndens geografiska fördelning enligt de senaste vetenskapliga beståndsbedömningarna från Ices. Mot bakgrund av antingen bättre vetenskaplig information eller beståndsvandring kan det i framtiden bli nödvändigt att ändra den geografiska fördelning som fastställs för bestånden i den fleråriga planen. Kommissionen bör därför ges befogenhet att anta delegerade akter med avseende på att anpassa den geografiska fördelning som anges för bestånden, i den fleråriga planen, om de vetenskapliga utlåtandena från Ices visar på förändringar i de berörda beståndens geografiska fördelning.
- (13) Om bestånd av gemensamt intresse även nyttjas av tredjeländer, bör unionen samarbeta med dessa tredjeländer för att säkerställa att dessa bestånd förvaltas på ett hållbart sätt som är förenligt med målen i förordning (EU) nr 1380/2013, särskilt artikel 2.2, och i denna förordning. Om inget formellt avtal nås, bör unionen göra sitt yttersta för att komma fram till gemensamma arrangemang för fiske efter sådana bestånd, i syfte att möjliggöra en hållbar förvaltning och på så sätt främja likvärdiga förutsättningar för unionsaktörer.
- (14) Syftet med denna plan bör vara att bidra till att uppnå GFP-målen och i synnerhet att nå och bibehålla maximal hållbar avkastning för målbestånd, genomföra landningsskyldigheten för demersala bestånd som omfattas av fångstbegränsningar, och främja en skälig levnadsstandard för dem som är beroende av fiskerinäringen, med beaktande av kustnära fiske och socioekonomiska aspekter. Planen bör också genomföra ekosystemansatsen i fiskeriförvaltningen för att minimera fiskeverksamhetens negativa inverkan på de marina ekosystemen. Den bör vara förenlig med unionens miljölagstiftning, i synnerhet målet att uppnå god miljöstatus senast 2020 (i enlighet med direktiv 2008/56/EG) och målen i direktiv 2009/147/EG och rådets direktiv 92/43/EEG. I denna plan bör det även fastställas närmare bestämmelser för genomförandet av landningsskyldigheten i unionens vatten i de västliga vattnen för alla bestånd av arter som omfattas av landningsskyldigheten enligt artikel 15.1 i förordning (EU) nr 1380/2013.
- (15) Artikel 16.4 i förordning (EU) nr 1380/2013 kräver att fiskemöjligheterna fastställs i enlighet med det mål som anges i artikel 2.2 i den förordningen och att de är förenliga med de mål, tidsramar och marginaler som fastställs i de fleråriga planerna.

- (16) Det är lämpligt att fastställa ett mål för fiskeridödligheten (F), som överensstämmer med målet att nå och bibehålla maximal hållbar avkastning, i form av intervall av värden vilka gör det möjligt att uppnå maximal hållbar avkastning (F_{MSY}). Dessa intervall, som bygger på bästa tillgängliga vetenskapliga utlåtanden, behövs för att ge den flexibilitet som krävs för att ta hänsyn till ändringar i de vetenskapliga utlåtandena, bidra till genomförandet av landningsskyldigheten och ta hänsyn till särdragen inom blandfisket. F_{MSY} -intervallen bör beräknas av Internationella havsforskningsrådet (Ices), särskilt i deras periodiska fångstrekommendationer. Med utgångspunkt i denna plan syftar de till att ge en minskning på högst 5 % av den långsiktiga avkastningen jämfört med MSY^{24} . Det finns ett tak för den övre gränsen, vilket innebär att sannolikheten för att beståndet sjunker under B_{lim} (gränsreferenspunkten för lekbeståndets biomassa) är högst 5 %. Denna övre gräns är även förenlig med Ices så kallade *advice rule*, som anger att när lekbeståndets biomassa eller förekomsten (*abundance*) är i dåligt skick, ska F minskas till ett värde som inte överstiger en övre gräns som motsvarar F_{MSY} -värdet multiplicerat med lekbeståndets biomassa eller förekomstvärdet det år för vilket den totala tillåtna fångstmängden (TAC) sätts, dividerat med MSY $B_{trigger}$. Ices använder dessa överväganden och *advice rule* när den tillhandahåller vetenskapliga utlåtanden om fiskeridödlighet och fångstalternativ.
- (17) Vid fastställande av fiskemöjligheter bör det finnas en övre tröskel för F_{MSY} -intervall vid normal användning och, under förutsättning det berörda beståndet anses ha god status, får en övre gräns för det intervallet användas i vissa fall. Det bör endast vara möjligt att fastställa fiskemöjligheterna upp till denna övre gräns om det, på grundval av vetenskapliga utlåtanden eller bevis, är nödvändigt för att vid blandfiske nå de övergripande mål som fastställs i denna förordning eller för att undvika att beståndet tar skada på grund av att beståndsdynamiken påverkas av inom- eller mellanartsfaktorer eller för att begränsa de årliga variationerna när det gäller fiskemöjligheter.
- (18) För de bestånd för vilka MSY -mål är tillgängliga, och i syfte att tillämpa skyddsåtgärder, måste det införas referenspunkter för bevarande, vilka uttrycks som triggernivåer för lekbeståndets biomassa när det gäller fiskbestånd, och triggernivåer för förekomst (*abundance*) när det gäller havskräfta.
- (19) Lämpliga skyddsåtgärder bör vidtas om beståndets storlek sjunker under dessa nivåer. Skyddsåtgärder bör inbegripa en minskning av fiskemöjligheterna samt specifika bevarandeåtgärder när det vetenskapliga utlåtandet är att det krävs hjälpåtgärder. Dessa åtgärder bör kompletteras med alla övriga åtgärder, såsom kommissionens åtgärder i enlighet med artikel 12 i förordning (EU) nr 1380/2013 eller medlemsstaternas åtgärder i enlighet med artikel 13 i förordning (EU) nr 1380/2013.
- (20) Det bör vara möjligt att fastställa totala tillåtna fångstmängder (TAC) för havskräfta i de västliga vattnen som summan av de fångstbegränsningar som fastställts för varje funktionell enhet och för de statistiska rektanglarna utanför de funktionella enheterna inom det TAC-området. Detta hindrar emellertid inte att åtgärder antas för att skydda särskilda funktionella enheter.

24

EU ber Ices att tillhandahålla F_{MSY} -intervaller för utvalda bestånd i Ices-delområdena 5–10.

- (21) I syfte att tillämpa en regional strategi för bevarande och hållbart nyttjande av de marina biologiska resurserna, är det lämpligt att föreskriva en möjlighet att vidta tekniska åtgärder i de västliga vattnen avseende alla bestånd.
- (22) I de fall då rådet tar hänsyn till en betydande påverkan av fritidsfisket inom ramen för fiskemöjligheterna för ett visst bestånd, bör det ha möjlighet att fastställa en TAC för kommersiella fångster som tar hänsyn till volymen av fångster inom fritidsfisket och/eller att anta andra åtgärder som begränsar fritidsfisket.
- (23) För att uppfylla den landningsskyldighet som fastställs i artikel 15.1 i förordning (EU) nr 1380/2013, bör planen föreskriva ytterligare förvaltningsåtgärder som närmare ska specificeras i enlighet med artikel 18 i förordning (EU) nr 1380/2013.
- (24) Tidsfristen för inlämning av gemensamma rekommendationer från de medlemsstater som har ett direkt förvaltningsintresse bör fastställas, såsom krävs enligt förordning (EU) nr 1380/2013.
- (25) I enlighet med artikel 10.3 i förordning (EU) nr 1380/2013 bör bestämmelser antas för en återkommande bedömning från kommissionens sida av ändamålsenligheten och effektiviteten i tillämpningen av denna förordning baserat på vetenskapliga utlåtanden. Planen bör utvärderas senast ... [fem år efter den dag då denna förordning träder i kraft], och därefter vart femte år. Den tidsperioden kommer att ge utrymme för ett fullständigt genomförande av landningsskyldigheten och vara tillräcklig för att regionala åtgärder ska kunna antas, genomföras och för att effekterna på bestånden och olika fisken ska synas. Det är också den minimiperiod som begärts av de vetenskapliga organen.
- (26) I syfte att möjliggöra en lämplig och proportionell anpassning till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen och i syfte att säkerställa flexibilitet och möjliggöra utveckling av vissa åtgärder bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på att komplettera denna förordning i fråga om hjälpåtgärder och genomförandet av landningsskyldigheten. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016²⁵. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (27) För att skapa rättslig säkerhet är det lämpligt att klargöra att åtgärder för tillfälligt upphörande som antas för att uppnå målen med denna plan, kan bedömas vara stödberättigande enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 508/2014²⁶.
- (28) Genom att tillämpa dynamiska hänvisningar till F_{MSY} -intervall och till referenspunkter för bevarande garanteras det att dessa parametrar, som är avgörande för fastställandet av fiskemöjligheter, inte blir inaktuella och rådet alltid har möjlighet att använda bästa

²⁵ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

²⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 508/2014 av den 15 maj 2014 om Europeiska havs- och fiskerifonden och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2328/2003, (EG) nr 861/2006, (EG) nr 1198/2006 och (EG) nr 791/2007 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1255/2011 (EUT L 149, 20.5.2014, s. 1).

tillgängliga vetenskapliga utlåtanden. Dessutom bör den strategi som ger dynamiska hänvisningar till bästa tillgängliga vetenskapliga utlåtanden följas för att förvalta bestånden i Östersjön. Med ”bästa tillgängliga vetenskapliga utlåtanden” avses i detta sammanhang allmänt tillgängliga vetenskapliga utlåtanden som stöds av senaste vetenskapliga data och de senaste metoderna och som har utfärdats eller granskats av ett oberoende vetenskapligt organ som erkänns på unionsnivå eller internationell nivå. Förordning (EU) 2016/1139²⁷ bör därför ändras.

- (29) Rådets förordningar (EG) nr 811/2004, (EG) nr 2166/2005, (EG) nr 388/2006, (EG) nr 509/2007 och (EG) nr 1300/2008 bör upphöra att gälla.
- (30) De sannolika ekonomiska och sociala effekterna av planen bedömdes vederbörligen innan planen färdigbehandlades i enlighet med artikel 9.4 i förordning (EU) nr 1380/2013,

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

SYFTE, TILLÄMPNINGSSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. Genom denna förordning upprättas en flerårig plan (nedan kallad *planen*) för följande demersala bestånd, inklusive djuphavsbestånd i de västliga vattnen, inklusive det fiske som utnyttjar dessa bestånd, och, när dessa bestånd breder ut sig utanför de västliga vattnen, i de angränsande vattnen:
- (1) Dolkfisk (*Aphanopus carbo*) i Ices-delområdena 1, 2, 4, 6–8, 10, och 14 samt i sektionerna 3a, 5a–b, 9a och 12b.
 - (2) Beryxar (*Beryx spp.*) i Nordostatlanten.
 - (3) Skoläst (*Coryphaenoides rupestris*) i sektion 5b, delområdena 6 och 7.
 - (4) Havsabborre (*Dicentrarchus labrax*) i sektionerna 4b, 4c, 7a och 7d–h.
 - (5) Torsk (*Gadus morhua*) i sektion 7a.
 - (6) Torsk (*Gadus morhua*) i sektionerna 7e–k.
 - (7) Glasvarar (*Lepidorhombus spp.*) i sektionerna 4a och 6a.
 - (8) Glasvarar (*Lepidorhombus spp.*) i sektion 6b.
 - (9) Glasvarar (*Lepidorhombus spp.*) i sektionerna 7b–k, 8a–b och 8d.
 - (10) Glasvarar (*Lepidorhombus spp.*) i sektionerna 8a och 9a.
 - (11) Marulkfiskar (*Lophiidae*) i sektionerna 7b–k, 8a–b och 8d.
 - (12) Marulkfiskar (*Lophiidae*) i sektionerna 8c och 9a.

²⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1139 av den 6 juli 2016 om upprättande av en flerårig plan för bestånden av torsk, sill/strömming och skarpsill i Östersjön och det fiske som nyttjar dessa bestånd, om ändring av rådets förordning (EG) nr 2187/2005 och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1098/2007 (EUT L 191, 15.7.2016, s. 1).

- (13) Kolja (*Melanogrammus aeglefinus*) i sektion 6b.
- (14) Kolja (*Melanogrammus aeglefinus*) i sektion 7a.
- (15) Kolja (*Melanogrammus aeglefinus*) i sektionerna 7b–k.
- (16) Vitling (*Merlangius merlangus*) i sektionerna 7b, 7c och 7e–k.
- (17) Vitling (*Merlangius merlangus*) i delområde 8 och sektion 9a.
- (18) Kummel (*Merluccius merluccius*) i delområdena 4, 6 och 7 och sektionerna 3a, 8a–b och 8d.
- (19) Kummel (*Merluccius merluccius*) i sektionerna 8c och 9a.
- (20) Birkelånga (*Molva dypterygia*) i sektion 5b, delområdena 6 och 7.
- (21) Havskräfta (*Nephrops norvegicus*) per funktionell enhet i delområde 6 och sektion 5b:
- I norra delen av Minch (FU 11).
 - I södra delen av Minch (FU 12).
 - I Firth of Clyde (FU 13).
 - I sektion VIa, utanför de funktionella enheterna (väster om Skottland).
- (22) Havskräfta (*Nephrops norvegicus*) per funktionell enhet i delområde 7:
- I östra delen av Irländska sjön (FU 14).
 - I västra delen av Irländska sjön (FU 15).
 - I Porcupine banks (FU 16).
 - I Aran grounds (FU 17).
 - I Irländska sjön (FU 19).
 - I Keltiska havet (FU 20–21).
 - I Bristol-kanalen (FU 22).
 - I Ices-delområde 7 utanför de funktionella enheterna (södra Keltiska havet och sydväst om Irland).
- (23) Havskräfta (*Nephrops norvegicus*) per funktionell enhet i sektionerna 8a, 8b, 8d och 8e:
- I södra Biscayabukten (FU 25).
- (24) Havskräfta (*Nephrops norvegicus*) per funktionell enhet i delområdena 9 och 10, och Cefac 34.1.1:
- I västra Galicien (FU26–27).
 - I vattnen kring Iberiska halvön (FU28–29).
 - I Cádizbukten (FU 30).
- (25) Fläckpagell (*Pagellus bogaraveo*) i delområde 9.
- (26) Fläckpagell (*Pagellus bogaraveo*) i delområde 10.
- (27) Rödspätta (*Pleuronectes platessa*) i sektion 7d.
- (28) Rödspätta (*Pleuronectes platessa*) i sektion 7e.

- (29) Lyrtorsk (*Pollachius pollachius*) i delområde 7.
- (30) Tunga (*Solea solea*) i delområde 5, sektion 6b och delområdena 12 och 14.
- (31) Tunga (*Solea solea*) i sektionerna 7b och 7c.
- (32) Tunga (*Solea solea*) i sektion 7d.
- (33) Tunga (*Solea solea*) i sektion 7e.
- (34) Tunga (*Solea solea*) i sektionerna 7f och 7 g.
- (35) Tunga (*Solea solea*) i sektionerna 7h, 7j och 7k.
- (36) Tunga (*Solea solea*) i sektionerna 8a och 8b.
- (37) Tunga (*Solea solea*) i sektionerna 8c och 9a.

När de vetenskapliga utlåtandena visar en förändring i den geografiska fördelningen av de bestånd som anges i första stycket i denna punkt, får kommissionen anta delegerade akter i enlighet med artikel 15 med avseende på att ändra denna förordning genom att anpassa de områden som anges ovan för att avspegla den förändringen. Sådana anpassningar får inte utsträckas till beståndsområden utanför unionens vatten i delområdena 4–10, och Cefac-zonerna 34.1.1, 34.1.2 och 34.2.0.

- 2. När kommissionen på grundval av vetenskapliga utlåtanden anser att förteckningen över bestånd i första stycket i punkt 1 måste ändras, får kommissionen lägga fram ett förslag till ändring av förteckningen.
- 3. När det gäller angränsande vatten som omfattas av punkt 1 i denna artikel ska endast artiklarna 4 och 6 och de åtgärder som rör fiskemöjligheter enligt artikel 7 i denna förordning tillämpas.
- 4. Denna förordning ska även tillämpas på bifångster som tas i de västliga vattnen vid fiske efter de bestånd som förtecknas i punkt 1. När F_{MSY} -intervall och skyddsåtgärder kopplade till biomassa för de bestånden fastställs enligt andra unionsrättsakter om upprättande av fleråriga planer, ska de intervallen och skyddsåtgärder emellertid gälla.
- 5. I denna förordning fastställs även närmare bestämmelser för genomförandet av landningsskyldigheten i unionens vatten i de västliga vattnen för alla bestånd av arter som omfattas av landningsskyldigheten enligt artikel 15.1 i förordning (EU) nr 1380/2013.
- 6. I denna förordning föreskrivs tekniska åtgärder, i enlighet med artikel 8, som ska tillämpas på samtliga bestånd i de västliga vattnen.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller, utöver de definitioner som anges i artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013, artikel 4 i rådets förordning (EG) nr 1224/2009 och artikel 3 i rådets förordning (EG) nr 850/98, följande definitioner:

- (1) *västliga vatten*: de nordvästliga vattnen (Ices-delområdena 5 (utom 5a och endast unionens vatten i 5b), 6 och 7) och de sydvästliga vattnen (Ices-delområdena 8, 9 och 10 (vattnen runt Azorerna), och Cefac-zonerna 34.1.1, 34.1.2 och 34.2.0 (vattnen runt Madeira och Kanarieöarna).

- (2) *FMSY-intervall*: ett intervall av värden som anges i enlighet med bästa tillgängliga vetenskapliga utlåtanden, särskilt Internationella havsforskningsrådet (Ices), där alla nivåer av fiskeridödlighet inom det intervallet ger maximal hållbar avkastning (MSY) på lång sikt, förutsatt ett givet fiskemönster och under rådande genomsnittliga miljöförhållanden, utan att i någon större utsträckning påverka reproduktionsprocessen för bestånden i fråga. Intervallet är fastställt för att ge en minskning på högst 5 % av den långsiktiga avkastningen jämfört med MSY. Det har fastställts ett tak så att sannolikheten för att beståndet sjunker under gränsreferenspunkten för lekbeståndets biomassa (B_{lim}) är högst 5 %.
- (3) *MSY F_{lower}* : det lägsta värdet inom F_{MSY} -intervallet.
- (4) *MSY F_{upper}* : det högsta värdet inom F_{MSY} -intervallet.
- (5) *punktvärde för F_{MSY}* : värdet av den uppskattade fiskeridödligheten som, med ett givet fiskemönster och rådande miljöförhållanden, ger den högsta avkastningen på lång sikt.
- (6) *undre F_{MSY} -intervall*: ett intervall som innehåller värden från $MSY F_{lower}$ till punktvärdet för F_{MSY} .
- (7) *övre F_{MSY} -intervall*: ett intervall som innehåller värden från punktvärdet för F_{MSY} upp till $MSY F_{upper}$.
- (8) *B_{LIM}* : den referenspunkt för beståndets storlek som anges i bästa tillgängliga vetenskapliga utlåtande, särskilt från Ices, under vilken reproduktionsförmågan kan vara nedsatt,
- (9) *MSY Btrigger*: referenspunkt för lekbiomassa, eller när det gäller havskräfta – förekomst (*abundance*), som anges i bästa tillgängliga vetenskapliga utlåtande, särskilt av Ices, under vilken specifika och lämpliga förvaltningsåtgärder ska vidtas för att säkerställa att nyttjandegraden i kombination med den naturliga variationen bygger upp beståndet över nivåer som kan ge MSY på lång sikt.

KAPITEL II ÖVERGRIPANDE MÅL

Artikel 3 Mål

1. Planen ska bidra till uppnåendet av de mål för den gemensamma fiskeripolitiken som anges i artikel 2 i förordning (EU) nr 1380/2013, särskilt genom tillämpning av försiktighetsansatsen i fiskeriförvaltningen, och ska syfta till att säkerställa att utnyttjandet av levande marina biologiska resurser återställer och upprätthåller populationer av fiskade arter över nivåer som kan ge maximal hållbar avkastning.
2. Planen ska bidra till att eliminera utkast, genom att i möjligaste mån undvika och minska oönskade fångster, och till genomförandet av den landningsskyldighet som fastställs i artikel 15 i förordning (EU) nr 1380/2013 för de arter som omfattas av fångstbegränsningar och på vilka denna förordning är tillämplig.
3. Planen ska genomföra ekosystemansatsen i fiskeriförvaltningen för att säkerställa att fiskeverksamhetens negativa inverkan på de marina ekosystemen minimeras. Den ska vara förenlig med unionens miljölagstiftning, i synnerhet målet att uppnå god

miljöstatus senast 2020, i enlighet med artikel 1.1 i direktiv 2008/56/EG, och målen i artiklarna 4 och 5 i direktiv 2009/147/EG och artiklarna 6 och 12 i rådets direktiv 92/43/EEG.

4. Planen ska framför allt syfta till att
 - a) säkerställa att de villkor som anges i deskriptor 3 i bilaga I till direktiv 2008/56/EG uppfylls, och
 - b) bidra till uppfyllandet av andra relevanta deskriptorer i bilaga I till direktiv 2008/56/EG, i proportion till den roll som fisket spelar för att uppfylla dem.
5. Åtgärder inom ramen för planen ska vidtas på grundval av bästa tillgängliga vetenskapliga utlåtanden. Om det inte finns tillräckliga data, ska en jämförbar bevarandenivå för de berörda bestånden eftersträvas.

KAPITEL III SPECIFIKA MÅL

Artikel 4

Mål

1. Målen för fiskeridödlighet i överensstämmelse med de F_{MSY} -intervall som definieras i artikel 2 ska uppnås så snart som möjligt och genom en successiv och stegvis anpassning senast 2020 för de bestånd som förtecknas i artikel 1.1, och ska därefter bibehållas inom F_{MSY} -intervallen, i enlighet med denna artikel.
2. De F_{MSY} -intervall som baseras på denna plan ska begäras från Ices.
3. I enlighet med artikel 16.4 i förordning (EU) nr 1380/2013 ska rådet, när det fastställer fiskemöjligheterna för ett bestånd, fastställa dessa möjligheter inom det lägre F_{MSY} -intervall som var tillgänglig vid den tidpunkten för det beståndet.
4. Genom undantag från punkterna 1 och 3 får fiskemöjligheter fastställas på nivåer under F_{MSY} -intervallen.
5. Trots vad som sägs i punkterna 3 och 4 får fiskemöjligheterna för ett bestånd fastställas i enlighet med det övre F_{MSY} -intervall som vid den tidpunkten var tillgängligt för det beståndet, förutsatt att det bestånd som avses i artikel 1.1 ligger över $MSY B_{trigger}$,
 - a) om det, på grundval av vetenskapliga utlåtanden eller vetenskapliga bevis, är nödvändigt för att nå de övergripande mål som fastställs i artikel 3 när det gäller blandfiske,
 - b) om det, på grundval av vetenskapliga utlåtanden eller vetenskapliga bevis, är nödvändigt för att undvika att ett bestånd tar allvarlig skada på grund av att beståndsdynamiken påverkas av inom- eller mellanartsfaktorer, eller
 - c) för att begränsa variationerna i fiskemöjligheterna till högst 20 % mellan år som följer på varandra.

6. Fiskemöjligheterna ska dock alltid fastställas till en nivå som säkerställer att risken för att lekbiomassan sjunker under gränsreferenspunkten för lekbiomassa (B_{lim}) är högst 5 %.

Artikel 5

Förvaltning av bifångstbestånd

1. Förvaltningsåtgärder för de bestånd som avses i artikel 1.4, inbegripet i förekommande fall fiskemöjligheter, ska fastställas med beaktande av bästa tillgängliga vetenskapliga utlåtanden och överensstämna med de mål som anges i artikel 3.
2. De bestånden ska förvaltas i enlighet med försiktighetsansatsen i fiskeriförvaltningen i enlighet med definitionen i punkt 8 i artikel 4.1 i förordning (EU) nr 1380/2013, om inte tillräckliga vetenskapliga uppgifter finns tillgängliga.
3. I enlighet med artikel 9.5 i förordning (EU) nr 1380/2013 ska förvaltningen av blandfiske avseende de bestånd som avses i artikel 1.4 i denna förordning, ta hänsyn till svårigheten att fiska alla bestånd på MSY-nivå samtidigt, i synnerhet i situationer då detta leder till en för tidig stängning av fisket.

KAPITEL IV

SKYDDSÅTGÄRDER

Artikel 6

Referenspunkter för bevarande

Följande referenspunkter för bevarande som ska garantera fullreproduktionsförmåga för de bestånd som avses i artikel 1.1 ska begäras från Ices på grundval av denna plan:

- a) $MSY B_{trigger}$ för bestånd som avses i artikel 1.1.
- b) B_{lim} för bestånd som avses i artikel 1.1.

Artikel 7

Skyddsåtgärder

1. När de vetenskapliga utlåtandena visar att lekbiomassan för ett visst år, och när det gäller havskräfta – förekomsten (*abundance*), för något av de bestånd som anges i artikel 1.1 ligger under $MSY B_{trigger}$, ska alla lämpliga avhjälpande åtgärder vidtas för att säkerställa att det berörda beståndet eller den berörda funktionella enheten snabbt återgår till nivåer över dem som kan ge maximal hållbar avkastning. Genom undantag från artikel 4.3 och 4.5, ska fiskemöjligheterna fastställas till nivåer som är förenliga med en fiskeridödlighet under det övre F_{MSY} -intervallet, med beaktande av minskningen av biomassa.
2. När de vetenskapliga utlåtandena visar att lekbiomassan, och när det gäller havskräfta – förekomsten (*abundance*), för något av de bestånd som anges i artikel 1.1 ligger under B_{lim} , ska ytterligare avhjälpande åtgärder vidtas för att säkerställa att beståndet snabbt återgår till nivåer över dem som kan ge maximal hållbar avkastning. I synnerhet får dessa avhjälpande åtgärder, genom undantag från artikel 4.3 och 4.5, inbegripa ett

tillfälligt stopp för det riktade fisket när det gäller det berörda beståndet eller den berörda funktionella enheten och en lämplig minskning av fiskemöjligheterna.

3. De avhjälpande åtgärder som avses i denna artikel får inbegripa
 - a) nödåtgärder enligt artiklarna 12 och 13 i förordning (EU) nr 1380/2013,
 - b) åtgärder enligt artikel 8 i den här förordningen.
4. Vilken av de åtgärder som avses i denna artikel som vidtas, ska bestämmas med hänsyn till art, allvarlighetsgrad, varaktighet och upprepning när det gäller den situation där lekbiomassan, och när det gäller havskräfta – förekomsten (*abundance*), understiger de nivåer som avses i artikel 6.

KAPITEL V

TEKNISKA ÅTGÄRDER

Artikel 8 *Tekniska åtgärder*

1. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 15 i den här förordningen och artikel 18 i förordning (EU) nr 1380/2013 i syfte att komplettera denna förordning med avseende på följande tekniska åtgärder:
 - (a) Specifikationer av fiskeredskapens egenskaper och regler för användningen av redskapen för att säkerställa eller förbättra selektiviteten, minska oönskade fångster eller minimera negativa effekter på ekosystemet.
 - (b) Specifikationer av ändringar av fiskeredskap eller tilläggsutrustning till fiskeredskap för att säkerställa eller förbättra selektiviteten, minska oönskade fångster eller minimera negativa effekter på ekosystemet.
 - (c) Begränsningar av eller förbud mot användningen av vissa fiskeredskap och begränsningar av eller förbud mot fiskeverksamhet i vissa områden eller under vissa perioder, i syfte att skydda lekfisk, fisk vars storlek understiger minsta referensstorlek för bevarande eller icke-målarter, eller för att minimera de negativa effekterna på ekosystemet.
 - (d) Fastställande av minsta referensstorlekar för bevarande för något av de bestånd som omfattas av denna förordning, för att säkerställa skydd av unga exemplar av marina organismer.
2. De åtgärder som avses i punkt 1 i den här artikeln ska bidra till att nå de övergripande mål som anges i artikel 3.

KAPITEL VI FISKEMÖJLIGHETER

Artikel 9 *Fiskemöjligheter*

1. Vid fördelning av de fiskemöjligheter som är tillgängliga för medlemsstaterna i enlighet med artikel 17 i förordning (EU) nr 1380/2013 ska dessa ta hänsyn till hur fångstsammansättningen sannolikt kommer att se ut för de fartyg som deltar i blandfiske.
2. Efter anmälan till kommissionen får medlemsstaterna utbyta alla eller delar av de fiskemöjligheter som tilldelats dem i enlighet med artikel 16.8 i förordning (EU) nr 1380/2013.
3. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 7 får den totala tillåtna fångstmängden för beståndet av havskräfta i de västliga vattnen vara summan av fångstbegränsningarna i de funktionella enheterna och i de statistiska rektanglarna utanför de funktionella enheterna.
4. När de vetenskapliga utlåtandena visar att fritidsfisket har en betydande inverkan på fiskeridödligheten för ett visst bestånd, ska rådet beakta dem och får begränsa fritidsfisket när fiskemöjligheterna fastställs för att undvika att det sammantagna målet för fiskeridödligheten överskrids.

KAPITEL VII BESTÄMMELSER MED KOPPLING TILL LANDNINGSSKYLDIGHETEN

Artikel 10 *Bestämmelser kopplade till landningsskyldigheten i unionens vatten i de västliga vattnen*

För alla bestånd av arter i de västliga vattnen som omfattas av landningsskyldigheten enligt artikel 15.1 i förordning (EU) nr 1380/2013, ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 15 i denna förordning och artikel 18 i förordning (EU) nr 1380/2013 för att komplettera denna förordning genom att anta närmare bestämmelser för den skyldigheten i enlighet med artikel 15.5 a–e i förordning (EU) nr 1380/2013.

KAPITEL VIII TILLTRÄDE TILL VATTEN OCH RESURSER

Artikel 11 *Fisketillstånd och kapacitetstak*

1. För var och en av de Ices-zoner som avses i artikel 1.1 i denna förordning ska varje medlemsstat utfärda fisketillstånd i enlighet med artikel 7 i rådets förordning (EG) nr 1224/2009 för fartyg som för dess flagg och som bedriver fiskeverksamhet i det

området. I sådana fisketillstånd får medlemsstaterna även begränsa den totala kapaciteten uttryckt i kW för de fartyg som använder ett särskilt redskap.

2. Varje medlemsstat ska upprätta och upprätthålla en förteckning över de fartyg som har ett fisketillstånd enligt punkt 1 och göra den tillgänglig för kommissionen och övriga medlemsstater på sin officiella webbplats.

KAPITEL IX

FÖRVALTNING AV BESTÅND AV GEMENSAMT INTRESSE

Artikel 12

Principer och mål för förvaltning av bestånd av gemensamt intresse för unionen och tredjeländer

1. När bestånd av gemensamt intresse även utnyttjas av tredjeländer, ska unionen samarbeta med dessa tredjeländer för att säkerställa att de bestånden förvaltas på ett hållbart sätt som är förenligt med målen i förordning (EU) 1380/2013, särskilt artikel 2.2 i den förordningen, och med målen i den här förordningen. Om inget formellt avtal nås, ska unionen göra sitt yttersta för att komma fram till gemensamma arrangemang för fisket efter sådana bestånd i syfte att möjliggöra en hållbar förvaltning, och på så sätt främja likvärdiga förutsättningar för unionsaktörer.

2. Inom ramen för den gemensamma förvaltningen av bestånd som delas med tredjeländer får unionen utbyta fiskemöjligheter med tredjeländer enligt artikel 33.2 i förordning (EU) nr 1380/2013.

KAPITEL X

REGIONALISERING

Artikel 13

Regionalt samarbete

1. Artikel 18.1–18.6 i förordning (EU) nr 1380/2013 ska tillämpas på de åtgärder som avses i artiklarna 8 och 10 i den här förordningen.
2. Vid tillämpning av punkt 1 i denna artikel får medlemsstater med ett direkt förvaltningsintresse i de nordvästliga vattnen och medlemsstater med ett direkt förvaltningsintresse i de sydvästliga vatten lägga fram gemensamma rekommendationer i enlighet med artikel 18.1 i förordning (EU) nr 1380/2013 för första gången senast tolv månader efter det att denna förordning trätt i kraft och därefter tolv månader efter varje gång en utvärdering av planen lagts fram i enlighet med artikel 14. De får också lämna sådana rekommendationer när de bedömer att så är nödvändigt, i synnerhet om det sker en plötslig förändring i situationen för något av de bestånd som omfattas av denna förordning. Gemensamma rekommendationer avseende åtgärder som avser ett visst kalenderår ska lämnas in senast den 1 juli det föregående året.
3. De befogenheter som ges genom artiklarna 8 och 10 i denna förordning ska inte påverka de befogenheter som kommissionen ges genom andra bestämmelser i unionslagstiftningen, däribland förordning (EU) nr 1380/2013.

KAPITEL XI

UTVÄRDERINGS- OCH FÖRFARANDEBESTÄMMELSER

Artikel 14

Utvärdering av planen

Senast [fem år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande], och därefter vart femte år, ska kommissionen rapportera till Europaparlamentet och rådet om planens resultat och effekter när det gäller de bestånd som omfattas av denna förordning och det fiske som utnyttjar dessa bestånd, särskilt vad gäller uppnåendet av de övergripande mål som anges i artikel 3.

Artikel 15

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 1.1, 8 och 10 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med dagen för denna förordnings ikraftträdande. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av femårsperioden. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 1.1, 8 och 10 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016²⁸.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 1.1, 8 och 10 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

²⁸ Interinstitutionellt avtal mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen om bättre lagstiftning

KAPITEL XII

STÖD FRÅN EUROPEISKA HAVS- OCH FISKERIFONDEN

Artikel 16

Stöd från Europeiska havs- och fiskerifonden

Åtgärder för tillfälligt upphörande som antas för att uppnå planens mål ska betraktas som sådant tillfälligt upphörande av fiskeverksamhet som avses i artikel 33.1 a och c i förordning (EU) nr 508/2014.

KAPITEL XIII

ÄNDRING AV FÖRORDNING (EG) nr 2016/1139

Artikel 17

ÄNDRING AV FÖRORDNING (EG) nr 2016/1139

Förordning (EU) 2016/1139 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 2 ska ersättas med följande artikel:

”I denna förordning gäller de definitioner som anges i artikel 4 i förordning (EU) nr 1380/2013, artikel 4 i förordning (EG) nr 1224/2009 och artikel 2 i förordning (EG) nr 2187/2005. Dessutom gäller följande definitioner:

1) *pelagiska bestånd*: de bestånd som anges i artikel 1.1 c–h i denna förordning eller en kombination av dessa.

2) *FMSY-intervall*: ett intervall av värden i enlighet med bästa tillgängliga vetenskapliga utlåtanden, särskilt vetenskapliga utlåtanden från vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF), där alla nivåer av fiskeridödlighet ger maximal hållbar avkastning (MSY) på lång sikt, förutsatt ett givet fiskemönster och under rådande genomsnittliga miljöförhållanden, utan att i någon större utsträckning påverka reproduktionsprocessen för bestånden i fråga; Intervall är fastställt för att ge en minskning på högst 5 % av den långsiktiga avkastningen jämfört med MSY. Det har fastställts ett tak så att sannolikheten för att beståndet sjunker under gränsreferenspunkten för lekbeståndets biomassa (B_{lim}) är högst 5 %.

3) *MSY F_{LOWER}* : det lägsta värdet inom F_{MSY} -intervall.

4) *MSY F_{UPPER}* : det högsta värdet inom F_{MSY} -intervall.

5) *punktvärde för FMSY*: värdet av den uppskattade fiskeridödligheten som, med ett givet fiskemönster och rådande miljöförhållanden, ger den högsta avkastningen på lång sikt.

6) *nedre FMSY-intervall*: ett intervall som innehåller värden från $MSY F_{LOWER}$ upp till punktvärdet för FMSY.

7) *övre FMSY-intervall*: ett intervall som innehåller värden från punktvärdet för F_{MSY} upp till $MSY F_{UPPER}$.

8) B_{LIM} : den referenspunkt för beståndets storlek som anges i bästa tillgängliga vetenskapliga utlåtande, särskilt från Ices, under vilken reproduktionsförmågan kan vara nedsatt

9) $MSY B_{TRIGGER}$: referenspunkt för lekbiomassa som anges i bästa tillgängliga vetenskapliga utlåtande, särskilt från Ices, under vilken specifika och lämpliga förvaltningsåtgärder ska vidtas för att säkerställa att nyttjandegraden i kombination med den naturliga variationen bygger upp beståndet över nivåer som kan ge MSY på lång sikt.

10) *berörda medlemsstater*: medlemsstater som har ett direkt förvaltningsintresse, det vill säga Danmark, Tyskland, Estland, Lettland, Litauen, Polen, Finland och Sverige.”

2. Artikel 4 ska ersättas med följande artikel:

*”Artikel 4
Mål*

1. Målen för fiskeridödlighet i överensstämmelse med de F_{MSY} -intervall som definieras i artikel 2 ska uppnås så snart som möjligt och genom en successiv och stegvis anpassning senast 2020 för de bestånd som förtecknas i artikel 1.1, och ska därefter bibehållas inom F_{MSY} -intervallen, i enlighet med denna artikel.

2. De F_{MSY} -intervall som baseras på denna plan ska begäras från Ices.

3. I enlighet med artikel 16.4 i förordning (EU) nr 1380/2013 ska rådet, när det fastställer fiskemöjligheterna för ett bestånd, fastställa dessa möjligheter inom det lägre F_{MSY} -intervall som var tillgänglig vid den tidpunkten för det beståndet.

4. Genom undantag från punkterna 1 och 3 får fiskemöjligheter fastställas på nivåer under F_{MSY} -intervallen.

5. Trots vad som sägs i punkterna 3 och 4 får fiskemöjligheterna för ett bestånd fastställas i enlighet med det övre F_{MSY} -intervall som vid den tidpunkten var tillgängligt för det beståndet, förutsatt att det bestånd som avses i artikel 1.1 ligger över $MSY B_{trigger}$,

a) om det, på grundval av vetenskapliga utlåtanden eller vetenskapliga bevis, är nödvändigt för att nå de övergripande mål som fastställs i artikel 3 när det gäller blandfiske,

b) om det, på grundval av vetenskapliga utlåtanden eller vetenskapliga bevis, är nödvändigt för att undvika att ett bestånd tar allvarlig skada på grund av att beståndsdynamiken påverkas av inom- eller mellanartsfaktorer, eller

c) för att begränsa variationerna i fiskemöjligheterna till högst 20 % mellan år som följer på varandra.

6. Fiskemöjligheterna ska dock alltid fastställas till en nivå som säkerställer att risken för att lekbiomassan sjunker under gränsreferenspunkten för lekbiomassa (B_{lim}) högst 5 %.”

3. I kapitel III ska följande artikel införas efter artikel 4:

”Artikel 4a
Referenspunkter för bevarande

Följande referenspunkter för bevarande som ska garantera fullreproduktionsförmåga för de bestånd som avses i artikel 1.1 ska begäras från Ices på grundval av denna plan:

- a) $MSY B_{trigger}$ för bestånd som avses i artikel 1.1.
- b) B_{lim} för bestånd som avses i artikel 1.1.”

4. Artikel 5 ska ersättas med följande:

”Artikel 5
Skyddsåtgärder

1. När de vetenskapliga utlåtandena visar att lekbiomassan för något av de bestånd som anges i artikel 1.1 ligger under $MSY B_{trigger}$, ska alla lämpliga avhjälpande åtgärder vidtas för att säkerställa att det berörda beståndet snabbt återgår till nivåer över dem som kan ge maximal hållbar avkastning. Genom undantag från artikel 4.3 och 4.5, ska fiskemöjligheterna fastställas till nivåer som är förenliga med en fiskeridödlighet under det övre F_{MSY} -intervallet, med beaktande av minskningen av biomassa.
 2. När de vetenskapliga utlåtandena visar att lekbiomassan för något av de bestånd som anges i artikel 1.1 ligger under B_{lim} , ska ytterligare avhjälpande åtgärder vidtas för att säkerställa att beståndet snabbt återgår till nivåer över dem som kan ge maximal hållbar avkastning. I synnerhet får kan dessa avhjälpande åtgärder, genom undantag från artikel 4.3 och 4.5, inbegripa ett tillfälligt stopp för det riktade fisket när det gäller det berörda beståndet och en lämplig minskning av fiskemöjligheterna.
 3. De avhjälpande åtgärder som avses i denna artikel får inbegripa
 - a) nödatgärder enligt artiklarna 12 och 13 i förordning (EU) nr 1380/2013,
 - b) åtgärder enligt artiklarna 7 och 8 i den här förordningen.
 4. Vilken av de åtgärder som avses i denna artikel som vidtas, ska bestämmas med hänsyn till art, allvarlighetsgrad, varaktighet och upprepning när det gäller den situation där lekbiomassan understiger de nivåer som avses i artikel 4a.”
5. Bilagorna I och II ska utgå.

KAPITEL XIV **SLUTBESTÄMMELSER**

Artikel 18
Upphävande

1. Följande förordningar ska upphöra att gälla:
 - a) Förordning (EG) nr 811/2004.
 - b) förordning (EG) nr 2166/2005.
 - c) Förordning (EG) nr 388/2006.

- d) Förordning (EG) nr 509/2007.
 - e) Förordning (EG) 1300/2008.
2. Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen.

Artikel 19
Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

För Europaparlamentet
Ordförande

För rådet
Ordförande